

Smartno ob Paki. Vsem tistim, ki še premišlujejo, katero listo bi volili in ali bi sploh šli volit, ključno v spomin, kako se je godilo ob prejšnjih volitvah pod bivšim Jevtič-Kramar-Pučjevim režimom. Ali sto mogoče že pozabili, kako so nas ovajali in kdo je bil to? Kdo je ovadil Franca Mandelca, da so ga orožniki gnali v zapor kot roparja, in to čisto po nedolžnem? Bil je zaprt 14 dni zaradi hudobij teh ljudi, ki so danes zlezli pod Mačkovo marelo. Kdo je neprestano ovajal g. kaplana in g. Steblovnika, sedanjega kandidata, da sta bila na podlagi lažnivih ovadb karizovana? Kdo je kriv, da je bilo razpuščeno naše Prosvetno društvo? Kdo, da nas je žandarmerija stalno zasledovala ter g. Steblovnika, sedanjemu kandidatu, prepovedala izstop iz hiše? — Volilci, vse to premislite pa dajte mačkovskim agitatorjem in JNS priveskom zaslužen brc ter jim pokažite vrata! Volilci, 11. decembra mora biti dan naše zmage ter zaslužen poraz škodljivcev našega slovenskega naroda!

Velika Pirešica. Na dan 11. decembra vsi na voliše v šolo v Pirešici, da izkažemo kot en mož svojo hvaležnost in zaupanje našemu priljubljenemu in zaslužnemu voditelju slovenskega naroda g. dr. Antonu Korošcu s tem, da oddamo svoj glas svojemu kandidatu g. Alojziju Mihelčiču, mestnemu županu celjskemu, načelniku okrajnega cestnega odbora ter svojemu častnemu članu občine Velika Pirešica. Volilec! Kdo nam je pripravil tako lepo cesto iz žalca do Pirešice? Kdo nam je pomagal popraviti občinsko cesto Socka — St. Ilj, katera je bila v času JNSarskih močnikov v razvalinah? Samo za popravo te ce-

ste je prispeval okrajni cestni odbor v Celju dvakrat po 10.000 din, in sicer po prizadevanju našega častnega občana g. Alojzija Mihelčiča! — Skupno s svojim voditeljem dr. Korošcem je naš priljubljeni kandidat g. Mihelčič poделil podporo v znesku 2300 din za naše občinske reveže. Kaj takega še niste slišali od JNS oblastnikov!

Sv. Križ pri Belih vedah. Sv. Katarine dan smo imeli izredno dobro obiskani romarski shod v naši priljubljeni romarski cerkvi. Poleg bližnjega okoliša so bile še zastopane Savinjska in Saleška, Mislinska in Mežiška dolina. Po cerkvenem opravilu je bil v cerkveni gostilni volilni shod JRZ, na katerem sta kandidata g. Tاجرšuh in g. Mele z navdušenimi govori utrdila volilce k neomajnemu sklepu: dr. Korošca bomo volili vsi — Živkoviču pa mačji rep pustili!

Svojevrsen gospodar

Skoraj 40 najemnikov v nekem londonskem predmestju je presenetila prijetna vest: njihov hišni lastnik, ki je umrl, jim je v oporoki zapustil po 10 do 100 funtov sterlingov. Moč je bil samec in je živel sam v majhnem stanovanju svoje hiše. Najemniki so bili popolnoma presenečeni nad njegovo velikodušnostjo, kajti razen nekaterih, ki so ga poznali že od prej, ga niso po obrazu niti poznali. Živel je popolnoma osamljen in je le redkokdaj sprejel kakšen obisk.

Kanada največ telefonira

Kanadčani si lahko priznajo, da največ telefonirajo od vseh narodov na svetu. Vsak od njih telefonira povprečno na leto 222 krat, zato ni čudno, če so kanadski telefonski aparati najbolj zasedeni od vseh ostalih na svetu. Na vsakem telefonskem aparatu govore na leto 1934 krat. Tako so izračunali, da se skozi leto dni govori v Kanadi po telefonu 2.421.202.000 krat v mestih in 27 milijonov 909.727 krat krajevno. Na drugo mesto te telefonske bolezni pridejo Združene države, potem Danska in Švedska.

Koliko je zvezd

Najnovejša zvezdoslovna raziskavanja presoja, da je v vsejmirju vsega skupaj kakih 80 milijonov ozvezdij, izmed katerih ima vsa to ozvezdije najmanj 1600 milijonov zvezd, oziroma zvezdnih teles. Človeška znanost pa je tako pomanjkljiva, da doslej z najboljšimi daljnogledi ni zaznala več kot zgolj eno 40 tisočinko vseh zvezd v vsejmirju.

Ukradena nevesta

Reimmichlova povest podomačena

10

»Najbolje bo, da se vrneva,« je menil Florijan. »Dobro, Florijan! Ampak veš kaj? Peljal me boš samo do apnice. Tam boš obstal, jaz pa pojdem peš kar naravnost domov in se uležem in grem spat. Piši me v kapo vsa svatovščina! Petra in njegove tovarišije pa ne pogledam več, dvajset let ne pogledam nobenega ne, to ti rečem.«

Hitro sta popila vino in se zasukala proti domu. Nista še bila tri kilometre daleč, kar začujeta za sabo tututujanje nekega avtomobila. Ta se je naglo bližal, zavrl in obstal tik voza. Tudi Florijan je ustavil. Iz avtomobila je pomolil Črni Peter svojo okroglo glavo in zavpil:

»Hoj, kod pa se vidva potepata?«

»Tam, koder se največji osli klatijo,« je siknil Lojz.

»Kje pa imata nevesto?«

»Predala sva jo za par stoglejev.«

»Ne gobezdaj! Vidva morata vendar vedeti, kje je nevesta.«

Lojz, ki je menil, da si Peter norca brije, je po bliskovo segel v avto in hotel Petra za ušesa. Ali uhelj mu je ušel in prijel je le Petrov klobuk; maknil ga je prijatelju z glave in zalučal daleč v polje. Peter ni bil nič bolj počasen, mahnil je Lojza po glavi, da se mu je trdi klobuk usedel in zdrknil prav do brade.

»Osle!« — »Bik!« sta se drla oba hkrati.

Drugi pa so vpili:

»Hoho, pamet, pamet! Ali se bosta stepla, poba?«

Medtem ko si je Lojz potiskal klobuk čez nos proti vrhu glave in je poštni Janez šel po Petrov klobuk, je Peter odprl vrata pri avtomobilu. V njem je bil le še Jošt, neveste pa nikjer.

»Kje pa imate nevesto?« je vprašal Florijan.

»To vprašava midva,« je odvrnil Peter.

»Midva je nisva več videla, odkar ste jo vi odpeljali.«

»Ne napletaj se nam! Vidva sta nam jo v Borovljah pobrala.«

»Saj v Borovljah še bila nisva.«

»Kje pa tedaj?«

»Do Bele in na to stran do Hruščice.«

»Kod pa še vse za božjo voljo? Ali sta mislila, da gremo na Kitajsko z njo?«

»Ne na Kitajsko, ampak tja, kjer so taki norci doma, ti falot ti, jezični,« se je zdajci zadržal Lojz, ki je srečno pritiščal klobuk čez svoj opeti nos.

»Tiii, ne jezika mi preveč, sicer ti tako prismojim, da ti bo nos v goltancu obtičal,« je zapuhal Peter.

»Dosti mi je tvojih norcev; med nama je vsega kraj.«

»Kaj sem ti storil?«

»V Mohliče si me speljal, da se mi ves svet smeji.«

»Saj mi smo že bili na poti v Mohliče. Ali nevesti to ni bilo po volji. Hotela je po vsej sili v Borovlje.« Oglasil se je še Jošt in pomagal Petru:

»V Borovljah, je dejala, ima prijateljico, s katero sta skupaj šolo hodili. Hotela jo je obiskati.«

»Katera je ta prijateljica?«

»Močnikova Hanca. Pri sodniku služi.«

»Zakaj niste potem pustili nobene pošte, da bi vedel, kam greste?«

»Saj smo jo — pri Končniku na Hruščici,« je pojasnil Peter.

»Ah, zakaj pa ne kar pri gospodu škofu v Celovcu, ha?... Kaj pa ste v Borovljah imeli tako dolgo opraviti?«

»Tu nas je nevesta hudo potegnila,« je pripovedoval Jošt. »Komaj smo pri Zvonarju sedli, je šla, da bi obiskala prijateljico. Rekla je, da se bo prej ko mogoče vrnila. Minula pa je ena ura, minuli sta dve uri, neveste pa ni bilo od nikoder.«

»Kaj pa, da niste šli za njo?«

»Saj smo! Ali nikjer je nismo mogli najti. K sodniku sploh ni prišla. Vse popoldne ni bilo ne kake neveste in sploh ne kake ženske v hišo, nam je dejala sodnikova gospa.«

»Hance ta dan ves dan ni bilo, ker je šla domov k materi,« je dodal poštni Janez.

»Menda vendar niste neveste izgubili?«

»Ob eni smo jo zadnjič videli. Gotovo je že zdavnaj v Grabnjah pri Poltniku.«

»Borovčiči so pravili, da se je že pred dvema peljala družba svatov v treh vozovih po trgu in vriskala in vpila,« je rekel Peter.

»Kdo je neki to bil?«

»Mi smo mislili, da si ti, Lojz, s kako fantovsko družino, da ste nam vi nevesto pobrali,« je dejal Jošt.

»Kako, ko ste mi štrono zmešali in me na drugo pot speljali!«

»Ves popoldne sva se vozila za vami,« je dodal Florijan. »Šele pred eno uro sva prišla v Hruščico.«

»Sam zlodej nam je zmešal štrono,« je godrnjal Peter.

»Kaj ste pa počeli tako dolgo v Borovljah? Zakaj se niste takoj za onimi kočijami podali?« je vprašal Lojz.

»Podaj se ti za njimi, če so dobri dve uri pred tabo,« se je razvnel poštni Janez. »Nam se pa tudi ni prav nič mudilo, da bi se jim doma dali v norce.«

»Če se le oni prismojeni Tonč ni v to reč vtaknil! To bi bilo pa narobe.«

»Bababa,« je ugovarjal Jošt; »Leja ti je navihana za dve. Gotovo si je nas vse vkup privoščila in je s kakim avtom odkurila sama nazaj.«

»Potem pa kar odjadrajte s svojimi smrdljivimi garami in pogledjte, če je res tako!«

»Lojz, prisedi in se pelji z nami,« ga je povabil poštni Janez; »tako boš prej doma. Florijan pride za nami.«

»Prav nič me ne mika, da bi bil zraven, ko se vam bo vsa vas smejala.«

»Tebi, tebi se bodo krave smejale,« se je zadržal Peter.

»Tebi pa še žabe.«

»Naj norce in prisedi!« je silil Jošt.

»Nak, s temle črnuhom prismojenim ne sedem več ne v kak voz, ne za mizo in tudi v cerkvi ne. Naj ga samega zlodej pojaha na dno pekla!«

»Če pa v nebesa pridem, te bom skoz okno zagnal, hehehe,« se je režal Peter.

Ali vtem je poštni Janez že pogljal avto in — rrrrrr — je oddrdal. Za njim pa je kenkal Florijan z Lojzom.

(Dalje prihodnjič)